

Když nejmladší syn doputoval domů, hned si mu bratři postěžovali, jaké neštěstí je potkalo. A že to má jistě na svědomí lakotný majitel hostince, ve kterém oba nocovali. Mládenec nezahálel a vydal se ihned na cestu do hostince. Tam mu obušek dobře posloužil. Pod jeho úderý se hostinský v slzách přiznal a stoleček i oslíka vrátil. Teprve tehdy ho nechal obušek být.